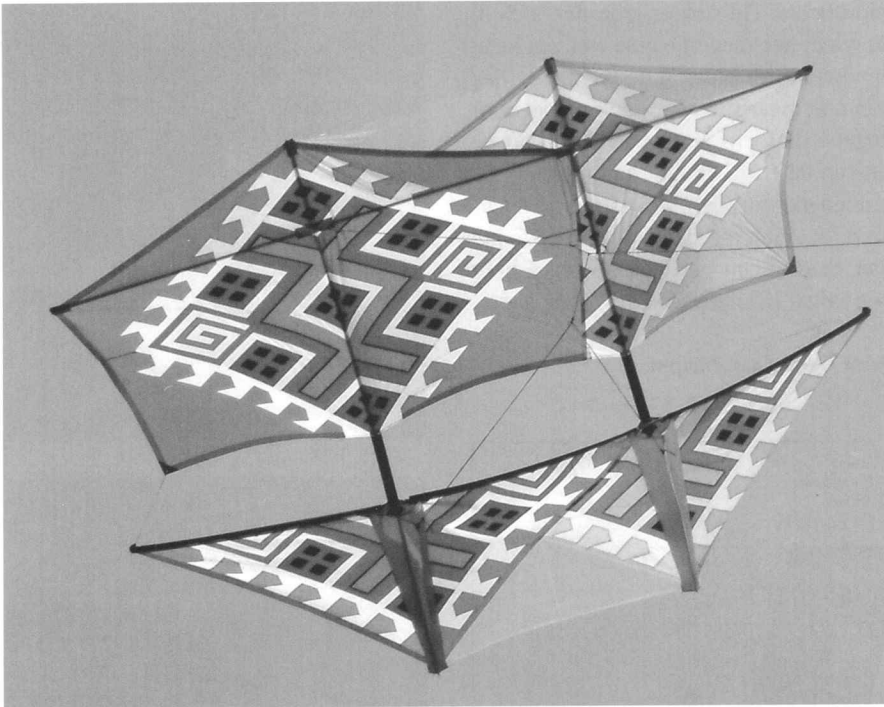

ontwikkelingshulp

M'n vliegermaat Henk Boelens en ik komen al vele jaren in Turkije voor het opluisteren van vliegerfestivals aldaar. Via via zijn we daar ooit terechtgekomen en sindsdien komen we daar een of twee keer per jaar. Vliegeren in Turkije is nog vrij traditioneel van aard. Gemeengoed is daar de Hexagon, zoals je die in veel landen rondom de Middellandse zee ziet. De Turkse variant van deze Hexagon, is wat hoger dan breed. Ook het bouwen is nog zeer traditioneel, (doorzichtig) papier, wat houten latjes en een lange strokenstaart. Als vliegerlijn gebruikt men het meest akelige nylon van het goedkoopste soort. Voor ons met onze hightech lijntjes is het dan ook zaak om bij hen uit de buurt te blijven, want je delft gegarandeerd het onderspit. Gelukkig zorgt men meestal voor ons westerlingen voor een afgezet deel van het vliegerveld. Zoals gezegd er worden ook van tijd tot tijd vliegerfestivals gehouden. Wedstrijden vormen daar een belangrijk onderdeel van. Meestal is er een wedstrijd voor de mooiste vlieger, maar de allerbelangrijkste wedstrijd is "hoogvliegen". De deelnemers laten hun vlieger zo hoog mogelijk op, wat sowieso daar al gebruikelijk is! Na verloop van tijd bepaalt een jury welke vlieger het hoogste staat, dit is de winnaar. Dat hier-

bij sprake is van enig "natte vinger werk", moge duidelijk zijn. Meestal is er aan de wedstrijd nog een aardige geldprijs verbonden, dus de beslissing van de jury staat dan ook garant voor menige discussie. Heel gebruikelijk bij festivals is de grote politiemacht terplaatse. Dus mochten de gemoederen wat oververhit raken, dan is "hulp" direct bij de hand.

De sfeer op de festivals is voor de rest zeer gemoedelijk. Tien tot honderdduizend bezoekers is heel normaal. Hele families komen er op af; opa's oma's, tantes en ooms, alles komt mee om er een lekker dagje uit van te maken. Naast een vlieger vormen een picknickkleed, eten en drinken een vast onderdeel van de uitrusting. De vliegerlocaties liggen vaak een behoorlijk eind buiten de stad, maar dit blijkt geen belemmering om toch in groten getale te komen kijken en deel te nemen. De organisatie zorgt vaak voor een busverbinding vanuit de stad naar de vliegerlocatie, dus voor degene die niet in het bezit is van een auto, is er altijd nog de mogelijkheid om met deze bussen te komen.

Tijdens een van de eerste keren dat wij in Turkije kwamen, raakten we in gesprek met een tweetal jonge Turkse mannen. Gelukkig spraken ze voortreffelijk Engels, want onze kennis van de Turkse taal is ver beneden peil. Via internet hadden ze elkaar en het vliegeren leren kennen. Beide waren zeer geïnteresseerd geraakt in vooral het stuntvliegeren. Een van hen had inmiddels via een vriend een hightech stuntvlieger in Amerika gekocht. Maar de heren wilden meer. Probleem was echter, hoe aan goede materialen te komen. Door internet was

